

We Lwowie, dnia 7. lipca 1901.

leg. 200

Sprawozdanie

Komisji gospodarstwa krajowego o krajowych niższych szkołach rolniczych.

Wysoki Sejmie!

W przedłożeniu Wydziału krajowego o niższych szkołach rolniczych zasługuje przede wszystkim na uwagę statystyczne zestawienie frekwencji za ubiegły okres pięcioletni. Z przedstawionych dat wynika, że kiedy w roku 1895|6 uczęszczało do istniejących wówczas niższych szkół rolniczych razem 98 uczniów, to w roku 1890|1 ilość uczniów wynosi ogółem 202, to znaczy, że w krótkim stosunkowo czasie frekwencja wzrosła w dwójnasób.

Krajowe niższe szkoły rolnicze są obecnie zapełnione, co świadczy dowodnie o prawdziwej potrzebie i pomyślnym rozwoju tych zakładów.

Nauka odbywała się we wszystkich szkołach prawidłowo, według ustalonego już planu, przedstawionego w głównych zarysach w zeszłorocznym sprawozdaniu Wydziału krajowego. Program nauki rozszerzonym został w szkole rolniczej w Suchodole wprowadzeniem praktycznej nauki uprawy i wyprawy roślin włóknistych w myśl statutu tej szkoły, ze względu na rozpowszechnienie uprawy lnu w okolicy Stryja zorganizuje Wydział krajowy jeszcze w bieżącym roku naukę racjonalnej uprawy i wyprawy lnu także w szkole rolniczej w Bereźnicy.

Udzielanie nauki uprawy roślin włóknistych w Suchodole i w Bereźnicy powierzył Wydział krajowy p. Janowi Górskiemu, który już od r. 1890 czynnym był w służbie krajowej jako nieetatowy nauczyciel w szkole uprawy lnu w Gródku. Mimo dłuższej służby krajowej p. Górski nie mógł być mianowanym stałym nauczycielem pomocniczym, gdyż przekroczył wiek wymagany od wstępujących do służby krajowej.

Powodując się względami słuszności Komisya gospodarstwa krajowego sądzi, że Wysoki Sejm w uznaniu długoletniej i skutecznej służby nauczycielskiej p. Górskiego, zechce usunąć tę przeszkodę udzielając p. Górskiemu veniam aetatis i zezwoli na wliczenie jego lat służby w szkole w Gródku jako wliczalne do emerytury.

